

Pe butucul gădelui

Gerra Orivera

pescuitul în cartilajul cuvântului

nu mă întrebați cum unde și cu/ pentru cine dar am semnat
un acord poematic prenuptial
(se poate să fi nimerit într-un univers kafkian
spun unii mai docti la origine)
nu-mi permit să mă-nec în mirare accept provocarea
și sar (dacă este o relație amoroasă autentică
timpul meu ancestral va dovedi)

desfac umbrele de coate
(odată cu resturi din coastele aproapei și câteva negații expirate)
genunchii întind sârma realului vor să testeze
implicarea mea în acest haos care expectorează
geometrii stranii burdușite de oameni
el/ei sunt surpriza din pălărie (latura interrelațională mai ales)
dacă voi avea răbdare negreșit ceva se va-ntâmpla un iepure îmi va aduce
tortul de ciocolată vizat sau o iluminare
ca bonus
închis într-o poemă

ce gleznă îmi va fi săgetată sub asediu de vieți somnambulice
încă n-a căpătat o importanță primordială

a fii ridică azurie cetate și nici un laocoon
pe plaja vocalei nu va ursi în filtru de negru
adevărului
din spaimă nu îmbrăcăm pelerina luminii dalta sparge abisul
galateea ar fi aglomerat aerul cu pygmelioni
arși de morbul creației
eterul surpă neputințele dintotdeauna clanțele-s prea jos sau prea sus
în ușa destinului
o știe oricine își vede picioarele când merge
și cerul de sub ele

aș vrea să deslușesc legile cosmice (evident se includ și cele pământene)
între noi genunea deschide jocul
câmpul destinului în pătrate de șah
mestecă respirația zilei felie după felie ignoranțe dulci
precum mierea florală
ung pâinea crocantă devansează mutările păsării albastre
forfotesc sub piele agore strălucitoare
licitez sâmburi de soare hăuri stihinice mușcă lupii

POEZII ONLINE

de urme vânătoarea din sânge nu are odihnă
merg din ce în ce mai vertical prin ventriculi sub cupola hiperbolei
nu mă tem și nu m-atinge arsenic de îndoială
cuvântul mi-e bară de echilibru în aventură

axul misterului răstoarnă și ține atât de frumos părinte
constelații
cârțițe galaxii și fluturi
în nervurile mele biblioteci magice măresc spațiul moleculei
cu încă o veșnicie
unde sunt eu cine culege ochi stelari
din praful efemerului să ni-i pună în frunte
pe buze un licurici povestește cum a reglat ceasul creației

în piatră prizonier
sufletul geme cheia o știe limba șarpelui
nu-ți rămâne decât să privești infernul în ochi
și să râzi bucuriei din tine
aderența metaforei la iubire e incontestabilă

dincolo de eu/tu/noi
curcubeul poemului înfășoară pulsul
în magie

înainte de căderea securei
adevărul ultim reverberează ecouri în big-bang

genezele poeziei nu sunt perisabile